

ukse wasto ja üüdis: „Reinowadderi-issand! armas onno-poeg, kas ollete koddo? Miña, Messikäp karro, kuñinga kässotoja, tullen teile kulutama, et peate silmapilgul kuñinga kohto ette tullema, öiguse otsust nõudma ja andma. Kui wasto törgute miñoga seltsis senna tulla, siis saate wõllas ning ratta peal surma leidma ja enda kehha kaarnadele roaks andma. Nõnda on kuñingas kindla wandega tõutanud. Wõtke miño sõbralikko nõu kuulda ja tulge hääl kombel, siis ehk sel puhhul weel nahhaparkimisega lahti peasete.“ — Reinowadder luuris köhhuli maas ukse tagga, kulis Messikäppa juttu agga ei lausund sõñakest, waid

mõtles oñas süddames: oot, oot, wennikene, kül saan so uhkust kahhandama, ja läks siis sallakambri nõu piddama, mis pussi karrole tehha. — Reinowadderil olli süggawal Ma al mitmed kopad ja urkad, kus ta kartuseta wõis ellada, kui rõwimine ehk mu üllekohtuse tõ waenlase kiusamist teña peale satis. Warjokopal olli üks salla-aknake, kust Reinowadder isse näggemata kõik näggi mis wäljas sündis. Kui Messikäppa ükst ukse ees leidis ja muid abbimehhi liggimail ei olnud, mõtles kawwal rebbane: küllap selle mehhega korda saan ja astus julgest ukse ette. Karro terretades, üüdis ta petlikko lahkusega, otsego iñestades: „Wai isse ollete siin, miño austatud onno! Andke andeks et ni kaua ukse tagga teid lassin odata; ma luggesin parrajast pärrast-lõunapalwet ja ei wõinud jalla pealt tulla, sest Juñala tenistus on surem kui iñimeste tallitus. Süddame põhjast terretan teid sõbrusega, armas onno! Teie wõerstikstullik rõemustab mul inge, sest tean selgeste, et miño önneks ning kassuks seie ollete tulnud. Agga, waña kallis, teie ollete üsna märg ja iggine! igga karwakene teie kalli kehha peal näitab kui weest wälja tõmmatud. Kes ni pikka raske teekonnale teid on lähkitanud, ei sa tõeste miño tänno leida. Kas kuñingal keddagi allamad meest kässowiaks siis ei olnud, et ta teid tühja-tallitusele läkkitas? — Tulle appi taewas, kuddas teie ähhite ja lõetsute! Kuis kõige surem ja kuulsam mees kuñinga järrel miño waese

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1109